

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Mitrofan Dumitru Spiridon, născut la 06 noiembrie 1966, originar și locuitor r-nul Soroca, s. Racovăț.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.10.2015 - 21.03.2016;

Instanța de apel: 22.04. - 15.06.2016;

Instanța de recurs: 22.09.2016 - 21.02.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 21.03.2016, Mitrofan Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Mitrofan Dumitru, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, la 05.07.2015, aproximativ la ora 21:30, în timp ce își efectua serviciul la alimentara ÎI „Mitrofan Dumitru”, amplasată pe adresa s. Slobozia-Cremene, r-nul Soroca, în urma unui conflict care a avut loc tot pe acest teritoriu, între el și niște consăteni de ai săi, s-a apropiat de lucrătorul care efectua lucrări de construcție pe teritoriul alimentarei în cauză, Furdui Vladimir, pe care l-a rugat să alunge persoanele cu care a avut conflict de pe teritoriul alimentarei, la care ultimul a refuzat, după care Mitrofan Dumitru i-a aplicat lui Furdui Vladimir lovituri cu pumnul în partea abdomenului, lateral pe stânga, astfel cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 182 „A” din 21.09.2015, vătămare corporală gravă.

3. ***Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului***, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare deoarece nu a fost constatată existența faptei infracțiunii.

În acest sens, apărarea a invocat, că probele administrate în speță indică incontestabil la nevinovăția lui Mitrofan Dumitru în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, însăși prin declarațiile părții vătămate se confirmă faptul, că acesta a căzut jos din copac și nu are pretenții față de inculpat.

În contextul expus, apărarea a mai adăugat, că în afară de probele enunțate, prima instanță a ignorat și declarațiile expertului Rusu Nicolae care a indicat că căderea de la înălțime printre crengi nu exclude cauzarea leziunilor primite de către partea vătămată.

3.1. Partea vătămată Furdui Vladimir, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece Mitrofan Dumitru nu a săvârșit infracțiunea incriminată acestuia, nu a lovit partea vătămată, dânsul a căzut singur din copac.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15.06.2016, au fost admise apelurile, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mitrofan Dumitru a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că partea apărării care a solicitat achitarea inculpatului, deși a considerat neveridice declarațiile martorului Furdui Ludmila care a fost audiată în prima instanță, nu a solicitat audierea acestui martor conform principiului nemijlocirii în cadrul instanței de apel, or, în opinia instanței de apel, partea apărării a fost de acord cu cele indicate de martorul vizat în ședința primei instanțe, declarațiile căruia instanța de apel le consideră pertinente și concludente, care în coroborare cu declarațiile martorilor Lai Valeriu, Strătilă Sergiu, Țimbaliuc Boris, procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Furdui Vladimir la fața locului (f.d. 53-57, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 182 „A” din 21.09.2015 (f.d. 70, vol. I) combat argumentele inculpatului și a părții vătămate, precum că inculpatul nu a săvârșit faptele incriminate.

Deci în viziunea instanței de apel, soluția primei instanțe referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului Mitrofan Dumitru raportată la prevederile art. art. 26, 27, 93-101 Cod de procedură penală, este una legală și întemeiată, iar declarațiile inculpatului Mitrofan Dumitru și ale părții vătămate Furdui Vladimir prezintă în sine o metodă de apărare a inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că prima instanță la adoptarea sentinței de condamnare, nu a luat în considerație declarațiile expertului Rusu Nicolae, deoarece în raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate Furdui Vladimir, expertul a concluzionat cert, că producerea leziunilor corporale în rezultatul căderii de la înălțime se exclude.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, or, prima instanță deși a indicat în sentință lipsa circumstanțelor agravante la inculpat, nu a luat în considerație acest fapt, stabilind inculpatului o pedeapsă prea aspră.

Astfel, având în vedere persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, reieșind din poziția părții vătămate care nu are pretenții față de inculpat și nu dorește ca inculpatul să-și ispășească real pedeapsa închisorii, instanța de apel a ajuns la concluzia, că nu este rațional ca inculpatul Mitrofan Dumitru să execute pedeapsa închisorii stabilită, fiind posibilă aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, or, impedimente legale pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu sunt.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței.

În susținerea cerințelor, procurorul a invocat, că la compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că anterior inculpatul Mitrofan Dumitru a fost de mai multe ori în conflict cu legea penală, contravențională, se află la evidența medicului psihiatru, iar caracteristica pozitivă a inculpatului, care a fost eliberată de fratele său care deține funcția de primar, nu poate fi luată în considerație, or, circumstanțele enunțate, în viziunea procurorului nu permiteau instanței de apel aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, procurorul a menționat, că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, pe când individualizarea efectuată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal.

6. Asupra recursului ordinar declarat de procuror a depus referință inculpatul Mitrofan Dumitru, solicitând respingerea acestuia deoarece inculpatul nu se consideră vinovat în săvârșirea infracțiunii incriminate, fapt confirmat inclusiv de partea vătămată Furdui Vladimir și materialele cauzei, care a susținut că nu a primit lovituri din partea inculpatului, acesta a căzut din copac.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul înaintat de procuror urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs menționează că aceste prevederi legale și-au găsit reflectare în cauza dată.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Astfel, statuând asupra măsurii de pedeapsă aplicabilă vinovatului instanța de apel a individualizat pedeapsa lui Mitrofan Dumitru practic pe aceleași circumstanțe care au fost menționate și în sentință „*în privința inculpatului nu au fost stabilite circumstanțe agravante*”, or, în baza acestor circumstanțe, prima instanță corect a considerat inoportună suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului, stabilindu-i pedeapsa închisorii pe când instanța de apel, care suplimentar în decizie a făcut referire la faptul că „*inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, partea vătămată Furdui Vladimir nu are pretenții față de inculpat și nu dorește ca acesta să ispășească pedeapsa închisorii fiind izolat de societate*”, greșit a aplicat față de Mitrofan Dumitru prevederile art. 90 Cod penal.

Deci, instanța de apel, casând sentința în partea stabilirii pedepsei, nu a ținut cont de faptul că, pentru a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii, urmează în mod obligatoriu a ajunge la concluzia iraționalității ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită, indicându-se indispensabil în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și perioada de

probațiune în condițiile în care inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, nu este la prima abatere de la legea penală, concluzii necesare nu și-a făcut și nu a mers pe calea corijării, mai mult, prin acțiunile inculpatului a fost prejudiciată grav sănătatea părții vătămate Furdui Vladimir.

În acest context, instanța de recurs menționează, că prima instanță respectând prevederile art. 61 Cod penal, corect a constatat că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării acestuia de societate, cu aplicarea pedepsei închisorii.

Această situație constituie o deviere de la prevederile legale enunțate, nu reprezintă un temei de admitere a apelului, împrejurări care determină Colegiul penal lărgit asupra concluziei de admitere eronată a cererii de apel dispusă de instanța de apel și care necesită a fi corectată prin casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

Prin urmare recursul declarat de procuror este întemeiat și va fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței în privința lui Mitrofan Dumitru.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, în privința lui Mitrofan Dumitru Spiridon, cu menținerea sentinței Judecătoriei Soroca din 21 martie 2016, prin care **Mitrofan Dumitru Spiridon**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei inculpatului a se calcula din momentul reținerii, cu deducerea din termenul pedepsei a duratei aflării inculpatului **Mitrofan Dumitru Spiridon** în stare de arest preventiv și arest la domiciliu de la 21 septembrie 2015 până la 08 februarie 2016.

Celelalte dispoziții ale sentinței, se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma